

Carnestoltes de Tona

Tona

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrers centrals del poble

Coordenades:

Latitud: 41.85001
Longitud: 2.22912
UTM Est (X): 436008
UTM Nord (Y): 4633410

Classificació

Número de fitxa 08283 - 260
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPEC 905680
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa: dj., 11/07/2024 - 19:34

Descripció

La festa del Carnestoltes actual de Tona té una estructura similar a la majoria de les celebrades arreu de Catalunya: l'arribada del Carnestoltes i la divisió entre el carnestoltes infantil i el carnestoltes adult, amb la celebració d'una rua de carrosses i comparses. El final de festa es fa a la sala de la Canal.

Observacions:

Imatges cedides per l'Ajuntament de Tona.

Història

Abans de 1939 era costum passejar un ninot d'home amb xevira o civera pels carrers, acompanyat de 6 o 7 homes amb espelmes enceses i cantant les absoltes fetes per ells per anar a cremar-lo. Quan el començaven a remenar, els que el portaven es posaven a plorar molt alt, fent riure al públic.

També era habitual que un home fes ballar una figa penjada amb un cordill a una canya, donant-li copets amb un bastonet mentre la mainada intentava queixalar-la amb les dents.

Uns 7 o 8 homes es disfressaven de dona o de dòmino i el diumenge es presentaven al ball on la mainada intentava descobrir qui eren.

El Carnestoltes fou prohibit en acabar la Guerra Civil de 1936 i no es tornà a celebrar fins la dècada dels anys 1980. A partir d'aquest moment i fins l'any 1996, el carnestoltes de Tona fou bàsicament dedicat a la mainada. Aquell any anà prenent més importància el carnestoltes adult, fins l'any 1999 en què es celebrà el carnestoltes infantil el dissabte i la festa pels adults el diumenge i es passà el ball a la nit del dissabte en lloc del diumenge, tal i com s'havia fet fins llavors. (IPEC).

El primer terç del segle XX era habitual el Dijous llarder fer aplecs de gent a la vora d'una font per menjar i divertir-se. Els balls de Carnaval es feien al cafè Orient, on es penjava a la balconada el ninot del Carnestoltes (PADRÓS, PUIGFERRAT, 2011).

Bibliografia

PADRÓS, Carles ; PUIGFERRAT, Carles. (2011) Tona. Recull gràfic 1890 - 1978. Editorial Efadós

[Inventari del patrimoni Etnològic de Catalunya](#)

